

عنوان مقاله:

توانش ترجمه ای مترجم در گذر زمان

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سجاد طهماسبی بویری - کارشناسی ارشد مترجمی زبان انگلیسی، دانشکده ادبیات و زبانهای خارجی، دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

در مقاله ی پیشرو سعی برآن شد تا توانش ترجمه ای یک مترجم (صالح حسینی) در گذر زمان بررسی شود. بدین منظور، ترجمه های اولیه و مجدد فارسی دو رمان انگلیسی (1984) و لرد جیم) به دست همان مترجم در یک بازه ی زمانی ده ساله مقایسه و مقابله شدند. در ادامه به منظور توضیح بیشتر درباره ی یافته ها با مترجم مصاحبه گرفته شد. نتایج مقالهی حاضر گواه بر این است که مترجم در ترجمه های مجدد با درک جدیدی از متن مبدا، متن مقصد و معنای مورد نظر نویسنده دست به اصلاحات فراوانی زده است و سبب طبیعیتر شدن ترجمه ها شده است. چنین مینماید این امر نتیجه ی تقویت توانش ترجمه ای وی در طول بازه ی یاد شده است. در واقع، یافته ها نشان داد که مترجم در ترجمه های اولیه بیشتر در صدد انتقال معنای تحت الفظی و وفاداری به متن مبدا بوده است در حالی که در ترجمه های مجدد، زبان مقصد را به کوشش واداشته است تا هرچه روشنتر صورت و معنای اصلی متن مبدا را نشان دهد. در نتیجه با توجه به نتایج پژوهش و گفته های مترجم میتوان گفت مترجم همیشه در حال یادگیری و پیشرفت است و کیفیت ترجمه های او با توجه به تجربه، تخصص، زمان و ... بهتر می شود.

کلمات کلیدی:

توانش ترجمه ای، ترجمه ی اولیه، ترجمه ی مجدد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902184>

